

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESETŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évnyegyedre . . . 1 frt.
Félévre . . . . . 2 „ Egyes példány . . . 10 kr.
Hirdetések jutányos árért közlötnek, külön indanyiszor 30 kr bélyegdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyujtca 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előzetesek és hirdetések felvételnek Nuriésán Péter fűszerkereskedésben.
A nyiltérben magán és pártérdekű czikkeket olcsó árért elfogadjunk.

Fölnyergelem. . . .

Fölnyergelve szilaj paripámát,
Haragom szíjjistorával vágom;
S át repülök a szenvedés során,
Mint a forgószél a pusztaságon.
. . Levágom a kalapom szememre,
Hogy ne lássam mi utamba léved
Összetiprom; össze e sok gyomot,
Hogy ne legyen bennök semmi élet. . .
Belyár vagyok, a voltam, a lettem
Élykülönbség üldöző pandurom,
. . Nem is adom meg magam halálíg
Míg a karom felemelni bírom.

— Fuss, fuss előbb . . gondolatom méné!
Nem messze már a fogadó csárda:
Sir a neve; nézd, nézd a fogadós:
A sirásó, ott áll kapujába!
Szép csendesén ráuk zárja az ajtót,
Függönyül a hantok jönnek rája,
S egyszerű kis fejfa lesz a vendég
Béjelentő nyomott czedulája
S a legelső szolgánk: a rothadás,
— Ki bennünket olyan mohón vára —
Lakomat ad belőlünk zajosat:
Az enyészet sivar asztalára. . .

Fuss, fuss elő!! hadd maradjon hátra
Leány, barát, ellen, bor és zene,
Hadd vijjanak együtt a konz fölött,
Minek buta nyelven: boldogság a neve.

Vallomások kávé mellett.

— Önlebeszélés. —

— Kihallgatta: Bodossy Pál. —
(Folytatás.)

— Nagyméltóságok! üdvözlém vendégeimet —
szíves fogadtatásuk biztosítva van ugyan házunkban, ama
ragaszkodásnál fogva, melylyel hozzájuk viseltünk;
de mégis kénytelen vagyok az üdvözlés e perczében
bár kijelenteni, hogy ez engem érő örömhöz: nagyon
sok idő mulva juttatni méltóztattak.

— Éjha! galambom! mondá erre fesztelentül András-
sny gróf, s csakugyan megvárakoztattuk volna? Sajná-
lom szépasszonyom! azonban megkeressük az alkalmat
arranéve, hogy Nagysádat szíves várakozásáért némileg
kárpotholhassuk.

De meg kell önnel ismertetnem Gunda alakilag is a
nekem bemutatottakat tehát: Andrásny gróf csinos 35 év
körüli szöke férfi volt, erősen lenyirt hajjal, elrágott, s
emiatt szájba kandikáió bojusszal. Öltözéke egy nagyon

gyúrt szalmakalap vorestellal, mely szabadelvűségének a
jelzője lehetett. — Jókai Mór kissé potrohos test, rövid
lábakra építve, jobbában egy pompásan kötött könyvvel,
mit bizonyosan öneki kellett írnia. Hanem annyira mással-
hangzókkal beszélt, hogy megérteni teljességgel nem tud-
tam; s nem tudtam elvélni, hogy ez a bor hatalmának ki-
folyása-e, vagy pedig nyelvhiba?

— Pauler miniszter arczán volt valami tógás deák-
féle rajzolat, mely erős bazsarózsaféle színelés alá huzó-
dott; kiről nem tudtam eléggé védeni kezeimet, kimond-
hatatlanul szeretete volna megenni.

Lonkainak az alakját bajos leirnom, volt benne va-
lami felszabadulás küszöbén álló kerékgyártó legényi modor.
Valami zakorkákat szopogatót, melyeket — mint mondá
— egyenesen Rómából kapott a vatikin czukrástól kü-
lönben kissé félszeg, kissé alázatos, kissé hamis.

Gyulai és Lonkai egyébiránt aligha nem edestest-
vérek, mert szörnyen látszóttak egymást szeretni, s
mind a kettőnek fekete bársony bugyogója volt, nem egé-
szén a kelméhez illő föltekkel díszítve.

Természetes, hogy mindannyian szegreakasztottak
az országbeli és írói gondokat, s szép asszonyok és szép
leányokról beszélgettek.

De én végre is nagy férfiakat akarván s hozzájuk
illő magos dolgokról beszélni, készakarva oda vittem a
dolgot, hogy kik a maga minőségében mutassa be magát
előttem, nem léha, köznap dolgokról csevegve.

— Miniszter urak! szólítám meg ugyanazért a két
jelenlevőt, méltóztassanak engem felvilágosítani a felől:
mely tudományok szükségeseek ahhoz, hogy valaki minisz-
terré válhassék? Meddig szokot tartani egy miniszteri-
szék elfoglalásának jogosulása? És végül hány miniszter
szükséges ahhoz, hogy egy ország tökéletesen eladó-
sodjék?

. . Nagysád! — felelt Andrásny, — ezek a kérdé-
sek a státusztiákhöz tartozván: megbocsát, hogy mi-
nisztert illető dolgokról itt mitsem szólhatunk. De meg
nem is mulattatnék Nagysádot oly dolgok beszélésével
melyek politikai, s melyeket mindenki vitat a nélkül, hogy
e vitához ereje és képessége volna. Hanem kérjük meg
Jókai barátunkon szép költeményei egyikének elszavallá-
sára. Az mindenesetre élvezetesebb lesz.

Halljuk, halljuk Jókait!

Erre felállott Jókai s kijelentette, hogy bár egy leg-
ujabb költeménye ép a zsebében van: de azt el nem sza-
valhatja, mert a nyelvét ép a hideg leli.

Erre a társaság nagyot kaczagott.

— Ki közöttünk, kérdé Lonkai, a legjózanabb?
olvassa föl az.

A többiek összenéztek, mindegyik a másikat tartva
legjózanabbnak arra utalt.

Miután azonban ez oldalról erősen szerények
voltak: a megtiszteltetést egyiksem akarta elvállalni.

— Ej! mondám, ide azzal a költeménnyel! felol-
vasom én.

Kaptak rajta, s átadták a papirt mire az irva volt, s én szavaltam ezt, a mit önnek mingyárt elfogok mondani. Tehát:

Óda a légyhez:

Szerény hajlékomnak kedves kis vendége!
Jer, jer! új le ide tányérom szélére
Ottan hadd lássalak.

Kedves kis madaram! e disznó melegbe
Hogy mit, miképp, s mennyit szenvedsz odaki te!
Az ördög tudja csak!

Gazdagságom nincsen csak egy gombóstyűni
És mégis én nektek úgy tudok örülni!
Szüléssetek sokan!!

Hisz' mióta azt a papirt feltalálták,
Hány szegény légy lelta rajta a halálát,
S mily sok hijjatok van!!!

Lágyan reng a levea s tál barlangjában,
Vigyázz! magához ne rántson haragjában;
Óh drága az élet!

Egyél, egyél te kis inyencz! itt ezen az étken
Ugy is majd igényed ott kin a szeméten
Nem sok jót remélhet.

És ahi! — de mindenre kérlek benneteket!
A fazekak körül ne legyeskedjetek
Ott benn a konyhában.

.. Tegnap is egy halál bus tanuja voltam;
Egy atyátok fiát leltem én — megholtan.
A tökkáposztában!!

— No! mondja Gunda! nem gyönyörű költemény volt ez? Azonban higye meg, hogy a kit ezért megtapsoltak nem a költemény szerzője volt, hanem én. Tehát szavallásomat illeték a tapsok.

Vendégeim enni nem ettek, hanem inni ittak pompásan. A kedv fokozódván nem lankadván, a társaság csak egy reggelfe oszlott el harmóniátlan dalolások között, melyben Lonkai vitte a vezéreltet valami „hejre tyu tyu tyu“ nótát újra és újra ismételvén.

— Aladár! kérdém vendégeink eltávozásá után, hogy lehet az, hogy ennyi notabilitás ily fesztelen s mondhatnám hanyagul tud mulatozni s főleg öltözködni?

.. Te azt nem érted Cecil! felelé, a nagyok nem külsőségekben szoktak fényleni, hanem belsőségekben. Am öltözködjek fénylen és eleganciával egy ember ki szellemzegen, az nem tesz mást mint azt, midőn az asztalos haszontalan s mit sem érő fát politurral bevon t. i. külsőleg teszi tetszőssé, míg erre a mahoni, ében fáknak épen semmi szükségök. S ismét a fülmile és pacsirta tollazataira kell hivatkoznom, hogy jobban megértsd azt amit beszéltek.

Hetek teltek ez idő óta.

Az én Aladárom tíz napig 5—5 forintot hozott haza nekem esténként, melyeket verseivel keresni mondott volt. Tíz nap óta azonban soha egy fillér sem; s ha hazajött is az igen késő volt, s mindannyiszor ittas állapotban. Ez engem igen aggasztott, mert vele este okosan sohasem beszélhettem, reggel pedig gyorsan öltözködött és ment — mint mondá — az országgyűlésre, honnan neki tudósításokat kellett szerkesztetni a „Családkör“ számára.

Az is kimondhatlanul bántott, hogy — a mint egy lapból olvasám — Andrássy gróf nagy soireet adott, hova a kitűnőségek hivatalosak lettek. S gondolja meg Gunda! minket, nem hittak meg.

Ha ez szándékosan történt így; úgy megbocsáthatlan; ha feledékenységből: úgy egy oly hiba, melynek csorbáját Gyula gróf nem egyhamar fogja kiköszörülhetni.

— El kellene már vinned engem egyszer Aladár! amaz urak családaihoz, kik itt már nálunk mint vendé-

gek tisztelgetek; szólék egy hozzáférhető perczen Aladárhoz.

.. Nem lehet mostanában — felelé, mert mind a hatójuk feleségének egy egy kis babája született.

— Ah! az lehetetlen, hogy mind a hatójuk felesége egy időben örvendeztette volna meg férjét!

.. De mi volna ebben lehetetlen? Hisz' tudod tán, hogy egy angol tudós kiszámította, hogy minden óra-negyedben 16 1/2 gyermek születik a nagy világon. Miért ne eshetnék ebből épen Magyarországra, s épen ezek családainak 6 kis baba? — Nem értem!

Meg kellett nyugodnom.

Egy ízben dolgom lévén az utcán jártam. S ime lőhátan jött felém három uri ember forma. Láttam már többször őket, de sohasem tüntek föl előttem másként, mint lókupeczekül, vagy lóiferansokul, kik portékájukat azért mutogatják, hogy eladhassák; s pedig annálisinkább, mert egyszer sárga, máskor pej, szürke s több eféle lovaikon mendegéltek. — Im azonban mellettem megszólal egy ember s azt mondja a másíknak: ez az Andrássy egyforma erélylyel megüli úgy a birodalom mint lova nyergét.

— Micsoda? szólék vissza a beszélőhöz, Andrássy?

.. Igen asszonyom!

— No persze! felelé, tán nem ismerem én Andrássyt!

Azok vállaltvontak és elmentek.

Utam az Üstökös s a Hon szerkesztősége előtt vitt el. Bepillantottam, nem volna-e ott Aladár? Nem volt. Hejlyette azonban Jókait láttam még épen a mint ott dohányt vágot t. Derék! gondolám magamban, hogy még erre is ráér! mintha nem azért volnának ott a segéd-szerkesztők!

Ez még ugyan mind hagyján! Hanem amint befordulok a kecskeméti utcába, ime jő szembe velem egy ember, ki daczára hogy valaki zsákot czipel a hátán, egészen úgy nézett ki, mint Lonkai, midőn nálunk volt.

Az égre, Lonkai ur! kiálték föl, mi jutott önhöz, hogy e nagy pap zsákot czipelje?!

— Ő azonban rámsé nézve csak annyit válaszolt hogy: hób'í keim zeit, pingi fró!

En egészen elámultam. Tévednék, vagy valami alakoskodásokkal volna dolgom,?!

E három eset azonban szegeltűtt tejembe.

Noiszen csak az kellene meg, hogy felültettek légyen!

Hanem hallgattam.

Pénzünk már egy fillér se volt; ezenkívül az Aladár csizmája sarkai s felőldaira szerződött, s rokkja a hátán végig hasadt. Ő ugyan azt mondta vigasztalásomul, hogy a félretem sarok most a párisi divat szerint módba jött, rokjtát pedig az országgyűlésen a jobb és baloldal jobbra balra ránczígálván, lehetlen volt a dühös politikai discussiók közepette neki önállását vagyis épségét megtartani, s így kétféle kellett válnia; — kérték is már tőle, állítá, a museum számára, de mással nem bírván, még idáig be nem adhatta.

— De Aladár! kérlek, te nekem borostyán táplálékot ígértél, melyből még csak kóstolót sem adtál; se baj, nem bánom, de engedj meg az engem igen mélyen érdekel, hogy valamit mégis, tudod én nem vagyok inyencz, hanem éhes igen is vagyok, miből azt hiszem, minden nagyobb kombináció nélkül kitalálhatod, hogy egy feleségnek ha egyszer csakugyan éhes, — a minthogy valóban is az, — valamit adnod kell, hogy egyék.

.. Szivem szerelme! — felelé, a babér még nem érett meg, s így az ideig erre várnod kell; az éhség mellett tett vád, illetőleg védíratokra pedig azzal kívánlak megnyugtani, hogy ide vonatkozólag aképp intézkedtem, hogy egy avult ingemet elküldtem a pénzügyminiszterhez, ki nekem különben is jóbarátom — hogy csináltassa meg felében bankónak.

— De hát lehetne az Aladár?

.. Persze hogy lehet, hiszen táncsa tudod, hogy a bankó papiros, a rongyból pedig: papiros lesz.

Mit volt tennem, el kellett hallgatnom, miután a dolog igen természetesnek is találtam.

Házigazdánk a jó ember látva, hogy konyhám on egy idő óta tűz nem égett, s így ott sülni vagy főni valaminek teljes lehetetlenség volt, megkért hogy számára naponta ebédet készítenék; mit én szívesen el is vállaltam, s így vele együtt ebédelhettem. Aladár sobasem jött haza máskor, csupán este s akkor is mindig tél jőzán állapotban, enni nem kért s engem se kérdezett mit eszem, hagyott engem a magam szárnyára, mint egy Dániel prófétát, kit tudvalevőleg a régi időben valami szíves holló-félék kosztolták.

De Gunda! ez nem volt rendén, hiszen tán csak megvárhatám, hogy férjem adjon nekem táplálékot, ne egy egészen idegen férfi. — Aladárt továbbá hiában zaklattam, hogy sürgesse a pénzügyminisztert, miszerint ingünk felét elkészítettvén, azt bankóul adná vissza.

Sok ott a dolog, veté elien, most a főispánok, majd a katonaság ingeit kell bankóvá készíttetnie.

Egyszer elhatároztam titokban, hogy audenciára megyek a miniszterhez sürgetni bankjegyjeinket. — A határozat tette elérelődött bennem s megindultam. Előrelátásból azonban valami igen pompás krumplispogácsákat sütöttem, tudhatja ön Gunda! hogy valahova kérti menni, üres kézzel bajos dolog; az ajándék félnék pedig nem szokott rossz szaga lenni; tehát ezzel együtt szívesebben látottak hittem magamat. Aztán meg, végre is akármelyik miniszter is megeheti az én sütememet, mert én e süteményemtől sem zsirt sem krumplit sem sajnáltam.

Bejelentettem tehát magamat a miniszterhez.

— Nagyméltósága miniszteri tárcza! szólítám meg a minisztert, — mialatt frissen sült pogácsámat egy táblán íróasztalára helyezém, — én a miniszteri közügyek hanyagsága miatt jövők, hogy panaszkodjam.

.. Asszonyom! vagy kisasszony! felelé, rám és pogácsáimra rábámulva, ön engem meglep, — mit tehetek önrért?

— Valóban az egy oly szíveség volna, melylyel engem miniszterséged igen lekötélzhetne, miután férjem Cincogi Aladár — kit mint országos költőt bizonynyal ismerni is fog — hiában sürgeti az excellentiáéhoz beadott avult ingéből készíltendő bankjegyek, minket illető részét.

Kerkapoly — mert ő volt akkor még a bankó készítő czéh atyamestere — csak mosolygott.

.. Beszéljen asszonyom! Körülményesebben!

Én elbeszéltem minden dolgaimkat, kezdetről végeig; Jókai, Gyulai, Lonkay stb. barátságunkat, pénzübeli szükségünket.

Csudálatosnak tünt fel nekem, hogy körülményes változásaimra a miniszter, komoly kinézése ellenére is jóízűen fel fel kacagott, egyuttal pedig igen élvező pillantással teljes sandalításokat vetett pogácsáim felé.

Végre elővette miniszteri tárczáját, s abból nekem 5 db. 10 frtos új bankót adott át; mint mondá: ingünköl csak 5 db illehet minket felerészben, mert több nem telt belőle.

No természetes is volt, hogy az azon levő nagy lyukakból bankót készíteni lehetlenség is lett volna. — Megköszönve tehát szíveségét, pogácsáimat a táblól kifordítám íróasztalán etötte fekvő egy papírra, mire a miniszter felugrott. Még azt gondoltam egyelőre, hogy hálából a nyakamba akar borulni. De biz az nem történt.

Asszonyom az égre! kiáltá, mit tett ön!

.. Ej kedves miniszterkém! felelé a lehető legnagyobbasban, hiszen tán csak ismeri ön a pogácsát, nohát ezzel kívántam szíveségét megköszönni, nem is képzeli ön mily pompás czikk ez a vacsoránál egy csésze thea mellett, izelje csak meg kérem, izelje!

— De asszonyom! ön ördögösen zsiros pogácsáival tallér nagyságu pecséteket ejtett e hivatalos okmányon mi hozzám a királyi kabinetétől érkezék! Szedje össze pogácsáit s vigye vissza oda honnan hozta.

.. Már bocsánat uram! de amit én ajándékba hozok azt ugyan semmi szín alatt sem viszem vissza, hanem ha épen nem akar önnek tetszeni — folytattam fájdalmas megindulással — jó; ossza ki alattas hivatalnokai között,

ugy is azt hallom, hogy rosszul fizetik, tehát ez azoknál bizonyos, hogy kedvesebb s így megérdemelt fogadtatásra talál legalább hadd lakjanak jól.

A miniszter erre csengettett, mire egy ur bejövén — hihetőleg az államtitkár lehetett.

Venczel! parancsolá szedje össze ön ezeket az izéket s kölcsé el.

Venczel, csakugyan, — bámulatom e méltatlanság fölötte mitsem használva, összeszedé pogácsáimat s rögtön bele is harapván egyikbe távozott.

Majd előkéréd te még ezeket Venczeltől gondolám magamban, hiába begyeskedel.

— Asszonyom! mondá nekem továbbá, kegyed e bankjegyeket úgy látom egész jóhízemileg, s úgy fogadá mint férje állt beadni mondott inge származékait.

.. Nos, igen miniszter ur!

— A kegyed ártatlansága valóban csodás, s hiheti asszonyom! hogy valakinek mitsem érő vásznai abból előállítani vélt bankjegyekért kicszeréltessenek?

Majd elajultam.

.. Miniszter ur! kérem, tehát én tévutra volnék vezetve?!

.. Igen szelid asszonyom! önnel tréfátűztek. — Továbbá, férjét, — kinek én hírék sem hallám soha — költőnek nevezi, ki Jókai s többiekkel barátságban van. Fesze le kérem nekem ezen urakat.

Én valamennyiöket lerajzoltam úgy, amikép öket nálunk ismerni tanultam.

— Akiiket most leirt asszonyom! felelé végül — azok egyiksem a fennebb nevezett urak.

.. Ah! tehát én megvagyok csalva, ölve, bolondá téve, buktatva, jégre vive, felültetve! kiáltám, és rohantam ki a tereméből, megalkozva inget, póétát, minisztert és bankárt.

Utamban találkoztam azzal a férfival kit nekem Andfássy képiben mutatott be Czinczogi. — Rögtön karon rogtam, s követeltem, hogy vigyen engem a Pesti Napló szerkesztőségibe, ahova Aladár verset írni jár. — Az szabadkozott, hogy sok a dolog s a t. s mielőtt kérelmemet foganatosítá vala elszökött tölem a tömegbe,

Ej! föllelem én a szerkesztőséget egyedül is.

Végre csakugyan rátaláltam. Három ur erősen ragta a tollat egy asztal mellett a szobában, hova beléptem.

— Uraim! mondám, egy szöke magasabb, a többinél valamicskével jobb képü fiatal férfifhoz, — ez az a Pesti Napló?

.. Nem tagadhatom el asszonyom! felelé, mert Pestet csakugyan itt naplózunk.

— No akkor kérem azt is el nem tagadni, hogy Aladár itt dolgozik.

.. Ki az Aladár, kérem, mi féle vallásu, volt e már fogva büntetve?

— Uram! feleléim sértődve, hinni akarom, hogy Czinczogi Aladárt, — ki önkü újságát költeményekkel szokta ellátni, mik, nagy részéért még maig is adósok, s mi miatt minket kimondhatlan pénzvarba és főleg kompromisszióba hozzak, — csak ismerni fogja ön?

(Folyt. köv.)

Szórakozottak.

Több oldalról állítottatt, hogy a szórakozottság nagy lelkek sajátja. Gyaran gyenge elműkké is.

Igy több író említi Rago tot, mint a szórakozottság mintaképét, ki aggódva kereste ama szamarat, melyen épen lovagolt; gyakran saját neve sem jutott eszébe; költőzködés alkalmával pedig, midőn lakást változtatott, házi tolvaj gyanánt — jobbjával a saját balkarját ragadta meg, s ment a bíró elé panasza.

Legérdekesebb a nagy emberek szórakozottságairól hallani.

A nagy Newton ról beszélik, hogy egy izben, mély gondolatai és vizsgálódásai közben elfelejtett étkezni. Ezt észrevette kutyája s helyette elköltötte az ebédet, a nélkül, hogy ura észrevette volna. S midőn később, az éhség-

Az Edinbourghi herceg.

1874. Márcz. 12.

Nem csekély érdekeltséggel olvastuk, miszerint az Edinbourghi herceg nejével f. évi márc. 12-én tartotta ünnepélyes bevonulását Londonba; — ez alkalomból eszembe jut Alfréd hercegnek 1868. évben történt, fényes bevonulása Ujhollandia fővárosába Sydneybe, melynek vége felette tragikus lön. —

Ezen kétszeretelen lévő kir. herceg volt az első angol főherceg — ki az ausztráliai földre — t. i. az 5-dik világ részre tette először lábát.

Leirhatatlan volt az ausztráliai nép öröme a midőn látták a búske „Galatea“ sorhajót, — melyen az Edinbourghi herceg mint kapitány parancsnokolt Port Jackson-be t. i. a Sydney kikötőbe horgonyt vetni; — a kikötőben, mely a világ legszebb kikötője, számos ezer ember örömrivalgása s hurrah kiáltások közt fogadta a hajót, s annak kedvelt parancsnokát „Alfredet“ az angol koronaörökös testvérét. Bőmbölkés az üdvözlések, számos erődökről, — melyeket ő a „Galatea“ 101 ágyulövésével viszonzott, — bugtak a város minden harangjai, a város kivilágított, ünnepély ünnepélyt váltott fel; a lófuttató-sóknak Sportoknak nem volt sem hossza sem vége. — A Walesi főherceg dalházában, Mr. Smith-Dounnati Barrati stb. világhíres operistái vetekedve énekeltek — a domeinokban rögtönzötten épült nagyszerű termekben a legfényesebb bálók rendezettek.

A főutcákban és a város főpontjain mindenütt diadalvelek diszelegtek. Egy szóval:

Ausztrália összes népe öröm mámorban ringatta magát uralkodója megérkezével, nem is említve, hogy maga az állam a Sydney-ben rendezett ünnepélyekre többet mint 30,000 sterlinget azaz: 300,000 frtot ezüstben adott ki. . . Ezen kitüntetést, dicsőitést, öröm és hódolat kifejezést azonban nem sokáig élvezhette a jámbor herceg, és a világ legbátrabb s legtapasztaltabb tengerésze: Alfred. —

Mielőtt „Viktoria“ fővárosából Melbourneből Alfred Sydneybe érkezett volna: a Suffex utcában lévő szabad-körművesek páholyában gyűlésünk volt, melyben a N. G. Mr. Vial tudatta a tagokkal, hogy veszély fenyegeti a főherceg drága életét az ausztráliai földön; mert 10 fennian összehesküvő elhatározta — „hogy őt merénylet útján — kire a sors esik — megölik.“ — Felszólította azért a páholy tagjait, — hogy őrszemmel tartsák a főherceget — nehogy a bátor jó hercegnek baja történjék.

A többi közt nagyszerű Pic-nic rendeztetett a Clontarri protestans szigeten a herceg tiszteletére, mely a gyönyörű harbour keleti részén mintegy 5 angol mérföldnyire fekszik Sydneytől — több mint 30,000 díszesen és pompásan felöltözött Ladiesek és Gentlemenek szállítottak egész naphosszat ide s oda a gőzösökön, tugokon, Regatta hajóin — Canoeou Yachtokon stb. — A nap kedvezett, — csendes szellő lengtet, a számtalan chinai, japáni, ausztráliai, amerikai, panamai, javai, — New-caledonai német, spanyol s francia hajókon lengettek a diszlobogók, a világ leggyönyörűbb partjait pedig előzönlötték a népek ezrei. . .

A Clontarri szigeten a nép mulatott — vigadott, evett, ivott, tánczolt, danolt. — Csak a szabad-körműveség tagjai örködték s aggódtek egy élet fölött, — mely minden valódi angolnak drága lön; hisz Alfréd anyja „Victoria királynő a világ legjobb asszonya.“

A luncheon — villás reggeli — után, mely d. u. 2 órakor végződött — a főherceg Mr. Manning állam-titkárral a tengerpart felé — a hol egy gőzös horgonyzott, sétált, — hogy legeltesse zemeit a számtalan gyönyörű távlatokon, villákon — banaanas kerteken, parkokon; — de a mint a part felé mene a főherceg kisérétével: — egy finoman feketébe öltözött ur mintegy 10 lépányire követte öket, — s ezt ismét követte a szabad-körműves N. Grandja Mr. Vial (kerékgyártó mester.) A herceg a parthoz már közel lévén: azon fekete öltönyű egyén, re-

től üzelve, az üres tányérra tekintett vigasztalólag s mosolyogva szól: Ejh hiszen már megebédeltem.

A páduai egyetemen volt egy ifju ki ismerősei előtt szórakozottságánál fogva feledhelen maradt. Egy téli napon kedve jött frís tojást inni. A csuprot vízzel megtöltvén, a tűzhöz helyezte; maga pedig a kályha mellé ült, egyik kezében zsebóráját, másikban a tojást tartván; míg amazon figyelmesen számítgatta a perczeket, meddig a viznek főnie kell. Midőn ez már buzogni kezdett, tojás helyet óráját vetette a vízbe; s mereven nézet a tojásra, hogy 3 — 4 perczen túl tovább ne főjjon.

Egy estve elveszté szobája kulcsát, a miért aztán másikat kellett csináltatnia. Kevés idő múlva, lakását változtatván, kulcsát megtalálta, s föltette magában, hogy a háztulajdonosnak kézbesítendő. Zsebébe dugta, azután nem is gondolt többé reá. Egyszer, julius hóban, azon városrészben, hol azelőtt lakott, nagy zivatar lepte meg. Gyorsan előrántja a kulcsot, a lépcsőn fel a házba siet, felyitja a szobát, lefekszik a nélkül, hogy észrevette volna, hogy nem itt lakik. Azóta azt egy kevés beszédű úzér vette ki. — Egy óra múlva ez is haza-jött, kinyitni akarja szobáját, de a zárban behagyott belső kulcs miatt lehetlen volt. Gyana-kodni kezdett, rendtől hivatott; koczog és kiált. De semmi válasz, a tanuló mélyen aludva horkolt, s a zajt nem hallotta. A sok haszaltalan kísérlet után a szobatulajdonos lakást hozatott s felyitkatta a szobát vele. A tanuló bürtönbe vitetett s csak másnap sikerült e tévedését tanuk által, kik szórakozottságát ismerték, bebizonyítani s szabad lábra juthatnia.

Ha minden apróságot elősorolnának, végét nem érnök példálózásainak. Ilyenek többek közt, midőn a mészárszékben szivart, a divatkereskedésben tentát, papirt, tolat, iront, — a korcsmában könyveket keresett. Beszédjével ugyan tettei is öszhangzók voltak. Egy nap barátja tudósítván őt atya haláláról, tanulónk egykedvűen felelt: „Remélem, a mit mondtál, nem igaz.“ — S csak néhány hét múlva kérdezte ismét barátját, ha valjon atya csakugyan meghalt-e?

Hollandia legnagyobb tudósainak egyike Bilderdyk gyakori lelki szórakozottságban szenvedett. Egy napon nejével együtt látogatást teendő, az Aján lefelé utazott. Ünván a társasaságot, minden szónélkül a Spuy csatorna felé tartott. Itt egy könyvet vett, melyen belemerült, s lassan lépegetve, a leydeni hajóhivatalhoz ér. Egyszerre hallja a csengetést, mi a visszatérésre ad jelt, hajóba lép és folytatja olvasmányát. — Útközben szokás szerint a hajó-pénzt követelték. Bilderdyk egy forintot ad e szavak közt: „két személyért!“ — „Ki a másik?“ kérdék. — „Nőm!“ — Erre a költő kilépett a hajóból, gyalog visszasétált Ajába, hogy nejté magához vegye.

Valakiről beszélük, hogy valahányszor pipájából a hamut kiverte: e kopogtatásra, mintha ajtaján koczogott volna valaki, mindig „szabad!“-ot kiáltott; azután megbosszankodott, ha látta, hogy csalódott. — Ha estve tarokozott, kutyája melléje ült a székre. Kétes játék esetében rendszeren kutyájának mutatta kártyáit, mint valami ismerősének, mondván: „Mit szól ön, játszam-e?“

Franciaországban szokásban volt; hogy keresztelés alkalmával a keresztapa mellé az apa is odajegyente nevét. Történt, hogy egy kereskedő, kit neje gyermekkel ajándékozott, miként számlakönyveibe, ugy a keresztelési anyakönyvbe is az apa nevéül a czéget irtata ekép: „Erangois Sottin et Comp.“

A legnagyobb német bölcsész Kant-ról mondják, hogy előadása alkalmával az ablakon át szakadatlanul s mereven nézett a torony gombjára. Az év folytatában a templom tornyát ujtás alá vették. E naptól kezdve a nagy tudós nem volt képes rendszerezni gondolatait; zavartan beszélt összevissza, s csak néhány nap múlva tért magához, mikor a torony helyreállított.

volverrel a herczegre lőtt s őt a balvesetáján veszélyesen találta; — a herczeg összerogyott eszméletlenül és midőn a másik lövése fölemelte gyilkos karját, a merénylő — azon perczen villámsebessen hátulról Mr. Vial által meggátoltatott, 2-ik lövése a levegőbe ment. — Ez időközben az államtitkár Mr. Manning egy dalás erős és rettenetlen férfi saját testével fedezte a herczegot.

Vial földre terítette az orgyilkost. . . Átálans rómulás menydörgő láрма s morgás lón a pic-nic-en mulató 30 ezerré menő vendégei között. — Botokkal százként készültek ütni a gyilkost, daczára, hogy több mint 40 constable védte; . . . mert a nép folytonosan azt kiáltá: „Lynchjustice“ bele vele a tengerbe! stb. — Ennél nagyobb zavart én mint tanu életemben soha sem tapasztaltam. — Itt lehetne tanulni, „hogy mi a nép féktelen boszujá!“

A merénylő egy íróni r. cath. ex theologus volt neve: O'farell. — A gyilkos fedezet alatt a szedett főherczeggel együtt gyorsan egy gőzösnön szállítottatott Sydneybe — „Alfred“. Carl Bellmore palotájába — a gyilkos pedig a Surry-hills Criminal-épületébe kísértetett. . .

Alfred 2 havi sebészi ápolás után felépült. — O'farell pedig 4 havi fogság után felakasztatott. Az indignatio egész ausztráliában és a Polyneziái szigeteken — hova a gyszáhr csak hamar elterjedt, — leirhatatlan volt, — mindenütt indignations meetingek tartattak, melyek a 7 parlament által valának elrendelve és jaj lett volna annak: ki azokban részt nem vett volna. — Sőt Uj-hollandiában s Viktoriában egy parlamenti Act hozatott — melyszereint határozatott „hogy minden nyilvános mulatságnál — meetingeknél stb. az 1-ső To st — a királyné egészségére történendő s a ki ez alkalommal nem kocznit: — vagy helyéről felnem kel, 2 évi fogsággal büntetendő. . .“*)

Midőn az Edinburgi herceg felépült a főváros által egy gyönyörű 4 szürke lovas kocsival megajándékozott, ismét ünnepély ünnepélyt követelt. Mire nem sokára a büszke Galatea elhagyá rettenetlen kapitányával az ausztráliai partokat s Indiába hajózott. . .

Calcutta fővárosban örömkim kifejezéseiül ajándékokkal halmozták a Nábobok a főherczegot. Egyik adott neki 24.000 sterlinget azaz: 240.000 frtot ezüstben; egy másik indián főnök egy Shawlt, melylyen 3000 rabszolganő 3 évig himzett — és a himzésben 62 megvakult. — Ezen megbecsülhetlen értékű Shawl jelenleg Londonban van. — Egy 3-dik egy fiatal elefánt — ki oly jámbor, hogy a „Galatea“ födelzetlen az ágyuk között szabadon jár s az ujhollandiai kiállításon „Exhibition“ mely 1869-dik évi augusztus hóban Sydneyben volt — mint mulattató tárgyat nagyban remekelt. — A New South Walesi kiállításvalóban nagyszerű volt.

A kiállítás után az általán szeretett főherczeg elhagyta Ausztrália szép partjait — s tán örökre!

Most pedig azon helyen, a hol a főherczeg összerogyott egy kis fátka, mely 3 szögű zöld léczes koritéással körül van véve jelzi azon gyász pontot — a hol az 1-ső királyi vérből származott főherczeg, mint magas vendég, merénylet tárgya lón.

Mr. Vial a szabad-kőműves mindenütt kiültetett és dusan megjutalmazott . . . a többi fenianek pedig eltűntek!

Ime a bevonulás akkor és most.

Dr. Kempf József.

Vegyes.

— **Ahol még a madár sem jár**, most azt a földrészt akarják az emberek bejárni. Gr. Wilczek a Reithofer-féle gummiszer-gyárban 50 léggömböt készített, melyeket hajókon és százonok az éjszakai 70-dik fogik fognak felszállítani. Itt aztán megtöltik s fölereszik. A léggömb kosarában val-

lalkozó emberek fognak ülni, kik a még eddig senki által nem látott éjszarkhoz lesznek a légen keresztül utazandók, ha ugyan az a hideg, mely a higany ezüst ruddá változtatja, a vállalkozókból — köszobrokat nem hevenység. Az ut, melyet a 70-dik foktól az éjszarki s vissza meg kell haladni, mintegy 250 — 300 mföldet tesz, s meghaladására 20 nap lesz szükséges. Szép volna, ha meg tudhatók, hogy mi van azon a ponton túl, ahol az élet végződik; mert a 70-dik foknál már sem növényi sem állati élet nem létezik, a mindent szilárdá fagyasztó hideg következtében.

— **A repülés szomszédjának** lehet nevezni azt a gyorsaságot, melyet a Hudsonon tovasikamló vitorlás szárok kifejtének. Newton egykor azt mondta, hogy lesz idő, midőn az emberek perczek alatt mérföldeket fognak haladni; Voltaire ezt képtelenségnek tartá s ime! — a Hudson vitorlás szárnyain az utazók minden óra alatt 24 német mérföldet hagynak hátra. Newton angol volt, tehát angol mérföldet értett, s így a vitorlás számkással körülbelül elérték az általa jelzett gyorsaságot. Ez a haladás megközelíti a galamb röptének gyorsaságát. Mondja aztán még valaki, hogy nem óriási léptékkel haladunk — legalább a jégáltal!

— **Az unjonozás** városunkba végrehajtattott, a kiállítandó 116 közből hadsereghezij unjonc — a beállított 23 önkéntes beszámításával — 118 állításával teljesen fedezettett, többlet a jövő évre 2 személy maradt. — Egész országban azonban a sorozás igen kevés helyen ütött ki hasonló eredménynel; legtöbbnyire az unjonozással a törvénytelenül távol levők, nagyszáma a hadkötelezettség kijátszását igazolja; ugyhogy a véradónak e neme, a legszegényebb osztályt terheli.

— **Az igazságügyminiszterium** a k. járásbíró-róságoknál a felek képviselői által kölcsönösen vezetett tárgyalási jegyzőkönyvek ellenében közelebb egy körrendeletben utasítja a bíróságokat, hogy a perbeszédok beiratását tollnokok által eszközöllesse. — Így rendelt ezt a törvény is; azonban a törvény nem intézkedik a felszaporodó perek számához képest a bírák szaporításáról, még az üressédesben álló helyek betöltéséről sem, — a segédszemélyzetpedig, mely a jegyzőkönyv megírására volna hivatva: egy általán nincs szaporítva. Mindig mostoha gyermeke volt az államnak a törvénykezési személyzet; pedig ha valamely ügy: ugy ez volna az, mi a nép érdekében a közjólét és hitelemelésre van hivatva, és csak ez az a kormányzatnak az, mely nemcsak hogy a kormányzat költéseit teljesen fedzi, hanem jóvedelmét ad az államnak. — Minél gyorsabb az ügyek elintézése: annál gyorsabban foly a jóvedelem az állam-pénzárba. — Itt azért a személyzeti gazdálkodás: által az állam, a köz és egyesek érdeke ellen történik.

— **A Szent-György-napi országosvásár** hanyatló forgalommal és eléggé néptelenül folyik le. — Hanem majd segít u bajon egy bősziendők, és a pénzügyminiszter Ghyezy, — ki az önálló magyar bank létesítése érdekében tartott népgyűlés kérvényét e hó 13-án neki benyújtó küldöttség előtt ez ügyben kecsesgőlt nyilatkozatot adott — A bankkal kapcsolatban emlékezni kell a bankóra, bankóra: a Kossuth bankáról is. — A Kossuth bankonak ismét fogalma kezd lenni, ugyanis mint történeti emlékeket museumok s apróbb gyűjtemények részérgyűjtik, — vásárolják; a többi közt egy lipcei lap szerint ott ily bankjegyeket közelebb csaknem egészértékű megfizették. — Mint 1861. évben a Néparát című rópirat előfizetés díjába elfogadtuk, ugy jelenleg is lapunk előfizetés díjában a Kossuth bankot mi is teljes értékébe elfogadjuk, — hasonló nemű bankóval ha örökn engedni — visszafizetést is teljesítünk!

— **A debreczeni gőzmalom** társulat ez évi osztaléka, mindenk 100 frtos részvény után 25 frtban határozottat meg; a tartaléktökében 20 ezer frt csatlolása után. — Az osztalékok június 1-vel a szelvényekre kiadtának. —

— **A Hortobágyon** ázott kut keserűvíz forrásával a lapok zajt csináltak. — Pedig utóljára kitunek, hogy a keserűvíz ízét gypsz és agyag tartalmától nyerte, de tulajdonképp, gyógyhatással nem kecsesgethet. —

— **Apolló** zenemű folyóirat 7-dik száma a Fellegi Viktor szerkesztése mellett Budapesten megjelent és beküldetett hozzánk — egyes száma árra 50 kr, — e kitűnő zenemű folyóirat valóban megérdemli a n. é. közönség pártolását.

— **Az angol biblia terjesztő társulat** utolsó gyűlésében előterjesztett kimutatás szerint a társulat 1872-ik évben Európában 1.035.120 India és Chinába 264.000, összesen 1.299.120 bibliát adott el különféle nyelveken. E társulat 1894-ben alakult, s azóta több mint 62 millió bibliát eladott részint elosztott 204-féle nyelven.

— **Ismeretlentől nem jó szivesseget elfogadni!** Közelebb három fiatal ember utazott Budapestről Miskolcra — Szerencs felé. Egyik közebees állomáson egy gavallórossá öltözött és barátságos modoru fiatal ember lép a kupéba és társalgást kezd a három fiatal emberrel. Szerencsen az el első állomáson kivieszi a gavallóross fiatal ember szivartárcaját, rágyujti szivarára s egyszersmind megkínálja utitársait. A három fiatal ember semmi rosszat nem sejtve, udvariasan mégköszönték a szivart és rágyujtot. A szivar jó volt és a fiatal emberek édesdeden elszivték s a másik állomáson észre sem vették, hogy,

*) Hogy tetszenének az ilyen törvények a magyar-nak?! — Szerkesztő.

szép csendesen elaludtak. A harmadik álláson, mikor főlebrédten, a gavallér már nem volt a kupében, hanem a gavallérral együtt elűntek a három fiatal embernek a tárczái is. H. L.-nak (az egyiknek) báromszáz forintja veszett oda. A tolvajt sehol sem találják, elpárolgott. P. U.

— **Országos gabnatermelése.** Oroszország szántó-földe 490 millió holdat tesz. Az 1862—64. évi statisztikai főlételek szerint elvetettet 24.6868,000 tsewtet öszi és 38,921 tsewtet nyári gabnatermelése (egy tsewtet körülbelül 296 itozének felel meg); és termelt 143., millió ts. öszi s 151 millió ts. tavaszgabnatermelése. Ehből kivieleire marad 35., millió ts. Azonban ezen mennyiségben soha nem vitétt ki gabna. 1871-ben, midőn legnagyobb volt a kivitel, 23. tsewtet vitétt külföldre. — A folyó évből fájdalom Oroszországból nagy mennyiségű buza és rozs szállítatott be hozzánk, nemhogy kivitelünk lett volna.

— **A katonázsdi mibe kerülhet az államoknak.** A német kormány által a hadügyi bizottsághoz be-terjesztett adatok között következő érdekes összeállítás találatik a különböző államok hadserege béke-létszámában a tiszték és közelegények közti aránynak: A német birodalomnak van (kivéve a tiszteteket stb.) 401,689 főnyi legénysége mellett 19,211 tisztje (kivéve az orvosokat stb.) s ezek közül 290 tábornok, 1859 törzskari tiszt és 3682 százados; Franciaországban van 453,915 főnyi békelétszám mellett 25,755 tiszt, ezek között 345 tábornok, 2633 törzskari tiszt, 7857 százados; Belgiumban 40,854 főnyi béke-létszám mellett 2811 tiszt, ezek között 38 tábornok és 291 törzskari tiszt; Ausztria-Magyarországban 263,946 főnyi béke-létszám mellett 14,162 tiszt, ezek között 194 tábornok, 1271 törzskari tiszt, 3447 százados; Olaszországban 202,434 főnyi békelétszám mellett 9813 tiszt, ezek között 130 tábornok, 1056 törzstiszt, 2701 százados; Oroszországban 711,002 főnyi békelétszám mellett, 28,026 tiszt, ezek között 1064 tábornok. Tehát esik egy tiszt Németországban 21, Franciaországban 17., Belgiumban 14., Ausztria-Magyarországban 18., Olaszországban 20 és Oroszországban 25 emberre; továbbá Németországban 1385, Franciaországban 1815, Belgiumban 1068, az osztrák-magyar monarchiában 7369, Olaszországban 1557 és Oroszországban 668 emberre egy-egy tábornok.

A szerkesztő nyílt levele.

M. L. „A kis madár.” Csonkatollas, mint a megéneklő poézise.

Kutyafivnak. Megbánod a napot, melyen megbántod a papot.

A wertheim kassza. Üres; és hallatlan eszme öszszetétel: irnok és wertheim kassza! hol látott ilyen?

Julesához. Elhisszük hogy szívét meglépte.

De e vers folytán a haját fogná megtépni.

Dr. K. J. „A szölvétel” prózában többet ér mint poézisban. —

„Az átom” oly hüen van leírva, hogy mire olvastuk: el is alultunk.

Tiszaparti. Egyik mint másik küldemény becses. Köszöjnt. Excelsior!

D. J.-nek. Elfogyott a nóta!

„A pápa indulója” Ismeretlen fantásia. A pápa hátra maza dója, gyakorlatibb lenne.

Bálintnak. Azt kérdi ön mikor lesz az új hépviz etválasztás? — Tán szomjas?!

Y-es Alfonsznak... Az elmfuttatás: pályát ér.

Beküldetett.

Minden betegnek erő és egészség gyógyszer és költségnélküli:

Revalesciere Du Barry Londonból.

Az izletes Revalesciere du Barry gyógytápszer, elüz minden betegséget, melyek az orvosságnak ellenállnak; u. m. gyomor, — ideg, — mell, — tüdő, — máj, — mirigy, — nyák-hártya, — lélekezési, — hólyag és vese fájdalmakat, gümőkört, hasmenést, aszkórt, asthmát, köhögést, emészthetlenséget, dugulást, hideglelést, szédülést, vértolulást, fülzugást, gyomor-émelygést és hányást még a terhesség ideje alatt is, diabetezt, bükört, elsóványodást, csztit, köszvényit, sápkórt. Kivonat

5,7000 bizonyítványból oly gyógyulások felől, melyek minden orvosságnak ellenálltak:

Az izletes Revalesciere du Barry eltávolít minden betegséget, melyek az orvosságnak ellenállnak; nevezetesen gyomor, — ideg, — mell, — tüdő, — máj, — mirigy, — nyák-hártya, lélekezési, — hólyag és vesefájdalmakat, gümőkört, hasmenést, aszkórt, asthmát, köhögést, emészthetlenséget, dugulást, hideglelést, szédülést, vértolulást, fülzugást, émelygést és hányást még a terhesség alatt is, diabetezt, bükört, elsóványodást, csztit, köszvényit, sápkórt. Kivonat 75,000 bizonyítványból, oly gyógyulásokról, melyek minden gyógyszerre nacoltak:

Minden betegségnék orvosság és költségnélküli eltávolítása a londoni Revalesciere du Barry — izletes egészségitéek által, mely felnőtteknél és gyermekeknél árrát 50-szeresen megtakarítja

Kivonat 75,000 bizonyítványokból, gyomor, — ideg, — altest, — mell, tüdő, — nyak, — hangső, — lélekezési, — mirigy, vese és hólyagfájdalmakból gyógyulásokról, — melyek közül kétek következtében másolatok ingyen és bérmentve küldetnek.

64,210. számú bizonyítvány.

Nápoly, 1862, április 17.

Uram! májbetegségem következtében hét év óta voltam az elsóványodás és mindenféle szenvedés borzasztó állapotában. Nem voltam képes írni vagy olvasni; reszketés volt testem minden idegében, rossz emésztés és folytonos álmatlanság, folytonos idegizgatottságban voltam, mely engem ide-oda üzött, s egy pillanatil sem hagyott nyugtot, melankólikus voltam a mellett a legnagyobb mértékben: Sok orvos merítette ki tudományát, szenvedésem csillapulása nélkül. Toljes kétségbeesésben megkisérlém az ön Revalescierejét, és most, miután avval 3 hóig éltem, köszönetet mondok az Istennek. A Revalesciere a legfőbb dicsőretet érdemli, egészségemet tökéletesen helyreállította, s oly állapotba helyezett, hogy társadalmi állásomat újra elfoglalhatom. Legmélyebb háálával és teljes tisztelettel
Marquise de Bröhan.

65,810. számú bizonyítvány.

Neufchateau (Vogesek) 1862 Deczemb. 23.

17 éves leányom, a havi tisztulás kimaradása miatt, minden idegrombolások legborzasztóbbikában, szakadék. Vitustáncban szenvedett a legnagyobb mértékben, Szent turet minden orvos a segély lehetőségén. Azóta őt egy barátom tanácsára Revalescierevel tápláltam, s ezen drága tápszer, mindenik bámulatára, kik a szenvedőt ismerik, őt tökéletesen helyreállította; s teljesen egészséges. Ezen gyógyulás it igen nagy feltűnést okozott, és sok orvos, bajokat gyógyíthatlannak nyilváníták, bámulnak most, hogy gyermekemet erősen, frissen, és teljes egészségben lenni látják.

Martin,

Ofenfigre, Comptable geretraite.

Ára 1/2 fontos bádog szelencékben 1 frt. 50 kr. 1 fontos 2 frt 50 kr. 2 fontos 4 frt. 50 kr. 5 fontos 10 frt. 12 fontos 20 frt. 24 fontos 36 frt. Revalesciere kétszersült, szelencékben 2 frt. 50 és 4 frt. 50 kr. Revalesciere csokládé por és táblácskaalakban 12 csészére 1 frt. 50, 24 csészére 2 frt. 50; 48 csészére 4 frt. 50 kr., poralakban 120 csészére 10 frt. 288 csészére 20 frt. 576 csészére 36 frt. Kapható Barry du Barry és társauál, Bécs, Wallfischgasse nr. 8 valamint minden városban gyógyszereszek és fúszkereskedőknél is; a bécsi ház minden vidékre posta-utalvány, vagy utánvét mellett is küld.

Magyarországban kapható a következő helyeken és uraknál, Arad, Tones és társa; Debreczen, Mihalovics István gyógyszerész a kigyóhoz; Duna-Földvár, Nadhero Pál, Eszék, Dávid Gyula gyógyszerész; Maros-Vásárhely, Fogarasi Demeter J.; Pest Török József gyógyszerész; Székesfehérvár, Diabolla György; Temesvár, Quiriny Albert városi gyógyszerész, Wersetz, Fischer Móricznál.

Debreczeni piaczki középár, mérőben. 1874. ápr. 14.
Buza 710. Kétszeres 690. Rozs 500. Árpa 310. Zab 240.
Tengeri 425. Köles 540. Kása 975. 1 zsák burgonya 250. 7 mázsa szalonna 37—38 1/2—40 frt. Háj 1 mázsa 41—42—43 frt.

Kihuzott lotteria számok. 1874.

Buda II ápril. 2. 47. 20. 35. 50.

Bécs, 4. ápril 64, 58, 11, 65, 16.

Bécsi börze Márcz.. 6 Ezüst 10510. Arany —

Felelős szerkesztő s kiadó **Báthory Sándor.**

HIVATALOS ÉS MAGÁNHIRDETÉSEK.

HIRDETMÉNY.

Alulírott írt mulatása ideje alatt, mely jelen vásár végéig tartand, ajánlja magát művészileg szerkesztett zománczott fogazatok, valamint egyes fogak betételére, ugy azoknak tisztítása, plombirozása, reszelése és kivételére, mely műtétek a legnagyobb vigyázzal, és ovatossággal viletnek véghez. — Azon bizalomnál fogva, melylyel több éven keresztül megajándékozottat, reményli, hogy miután előbbi itteni tartózkodási helyét Nagyvárral cserélte fel, minden vásárkor ide teendő átrándulása alkalmával számos látogatásoknak fog örövendhetni.

Giraud Ottó.

Lakása Széchenyi-utszán, Mencze Henrik ur 1813. szám alatti házánál.

2—2.

Árverési hirdetmény.

Alólirt bir. végrehajtó által közhírré tételik, miszerint a debreczeni királyi törvényszéknek 1438/1874. számú végzésével Weinstein Jakab ellen, id. Csóka Sámuel részére 352 frt 80 kr. kövvelés végétt elrendelt biztosítási végrehajtás folytán le, illetve felülfoglalt 1900 frt becsértékű butorok s egyéb házi szerelvények, alperesnek piacutczai 2124. számú lakásán 1874. ápríl hó 21-én, d. e. 9 órakor nyilvános árverés útján, szükség esetében becsáron alól is el fognak adatni.

Mely árverésre a venni szándékozók ezennel meghivatnak. Kelt Debreczenben, 1874. ápríl 2-dikán.

Török József,

kir. törvényszéki végrehajtó.

1—1.

HUBAY
látszerész Miskolczról
a jelen Debreczeni vásár alatt, sátra a Széchenyi utca közepén levő sorsárak között van.

Felhivás.

Az 1868. évi XXVI. t. cz. 31. §-a értelmében a nagyméltóságú pénzügyminiszterium által a Debreczenbe alakítandó jövedelmi adókievető bizottság elnökévé kinevezetván, működésemet folyó évi ápr. hó 27-én d. e. 9 órakor a czeglédutczai pénzügyi igazgatóság épület 1-ső emeleti 9-ik számú termében megkezdendem.

Miről a t. cz. jövedelmi-adókievető feleket azon

felkérésrel van szerencsém értesíteni, hogy a tárgyalási napokon, melyről mindenki előtte való nap a tizházigazdr által értesítve leszen, megjelenjen, s jogaikat védeni saját érdekköbe el ne mulasszák.

A tárgyalási sorozás a péterfautcza 1-ső és 2. tizedénél veendi kezdetét.

Debreczenben 1874. ápríl 18-án.

Bay Bertalan,

m. kir. pénzügyi tanácsos, mint jöv. adókievető bizottság elnöke.

1—2.

1895.

1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tételik, miszerint a felperes **Kovács Lajos, mint Debreczen város polgármestere** részére, alperes **Buglyó Péter és neje Nánási Juliánától** 150 afrt löke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 1072. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett és 650 afrtra becsült csapóutczai 524. számú házas-telek és 2 föld 250 □ öl külső föld folyó 1874-dik évi máj. hó 12-ik, szükség esetére jun. hó 12-dik napján délutáni 3 órakor, a telekkönyvi irodában, kiküldött végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen el fognak adatni. Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 65 frt az árverolni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül létéendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak

5. A vételár 2 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéstől 1 hónap a 2-ik a leütéstől 2 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lejzétendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütés után 14 nap mulva, birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetelni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindenemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabbán kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind azok, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykezeseket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 napalatt a fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874-dik évi ápr. hó 2-dik napján tartott üléséből.

Boruzs József,

jegyző.

1—3.

Árverési hirdetmény.

A csőd választmány határozata folytán, Balla Mihály vagyon hulkott debreczeni lakos csődtömegéhez tartozó nagyhalvanutczai 1529-dik sz. alatti háznál öt szoba, konyha, kamara, pincze, két raktár, 60 lóra való istálló, kocszi szin, az egész udvarral e folyó évi pünkösztől egy évre **f. évi áprílís 30-kán** d. e. 9 órakor a helyszínen tartandó árverésen bérbé fog adatni: — az árverési feltételek alólirt tömeggondnoknál nagyvárudutcza 2203. sz. a. megtekinthetők.

Mely árverésre a bérleti szándékozokat tisztelettel meghivom.

Fényes Ignác,

ideiglenes csődtömeg gondnok.

Előfizetési fölhívás.

1874. január 1-jén új előfizetést nyitottunk a

„SORSOLÁSI TUDÓSÍTÓ“

harmadik évfolyamára,

mely

minden húzás után havonként

2-3-or jelenik meg.

Egészévi előfizetési díj:

Budapest számára díjmentesen a házhoz hordva
2 frt.

Az osztr.-magyar tartományok számára díjmentesen postán küldve 2 frt.

Német-, Olaszország, Dunafejedelemségek, Szerbia és Stójc sz. számára 2 frt 50 kr.

Ujjonnan jelentkező előfizetőknek a már megjelent számok még rendelkezésre állnak.

Hirdetések olcsón vétetnek föl.

A „sorsolási tudósító“

kiadó hivatala

Budapest, bálvány-utca 9. sz. (2-10.)

84. vh.
1872.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdt. 403. §-a értelmében ezennel közhírré teszi: hogy a debreczeni kir. járás-bíróság^{2043/1872} számu végzése által **Veinstein Jakob s neje** ellen, **Liederman Mihály** részére 1469 frt követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság

lefoglalt, s 2009 frt 50 krra becsült szobabeli s egyéb felszerelésekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók minék a helyszínén, vagyis alpercek 2124 sz. a. lakásán leendő eszközlésére határidőül 1874-ik évi április hó 22-ik napjának délelőtti 9 órája kitűzött, melyhez a venni szándékozók ezen-ol ny megkegyezéssel meghívtnak: hogy az érdeklét ingóságok emez árverésén, a polg. tk. rdt. 406. §-a szerint, szűség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Debreczenben 1874-ik évi április hó 6. napján.

Váradi Imre,

kiküldött bir. végrehajtó.

1-1.

SIRKÖRÁKTÁR.

Alulírottaknak van szerencsájuk a t. cz. közönséget értesíteni, miszerint **sirköraktárunkat** újabban nagy mennyiségű, minden igényeket kielégítő sirkövekkel teljesen elláttuk; mire nézve azokat ugy kitünőségük, mint jutányosságuknál fogva bátor-kodunk ajánlani, melyek felállításra ugy hely-ben, mint vidéken általunk eszközölthetnek.

A kint levő régiebb sirköveken az avult betűknek ujra aranyozását, — mint netán ki-vántató újabb feliratok metszését és aranyozá-sát is elvállaljuk Debreczenben Vecsey Imre házánál.

Boros Sándor és Társa.

(2-5.)

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENETREND. 1874. ápril 1-től további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé. IV. Kassáról Budapest és Bécs felé.

	ó. p.	ó. p.	ó. p.		ó. p.	ó. p.	ó. p.
	8 20	8 45	8 30 reg.		5 — reg.	9 20 d. c.	6 1 es.
Bécs ész.v. ind.	8 20	8 45	8 30 reg.	Kassa indulás	7 42	1 41 d. u.	9 24
„ áll. v. „	7 30 reg.	6 26 este	„	Szerencs „	8 53	4 14 „	(érk.)
Budapest „	1. 2. 3. oszt.	1. 2. 3. 4. o.	3. 4. oszt.	10 43 déln.	10 43 déln.	10 12 éjjel	3 25 d. u.
Czegléd „	10 18 reg.	9 18 este	4 — reg.	Nyiregyh. „	2 24	12 22 „	6 29 es.
Szolnok „	11 22 „	10 26 éjjel	6 16 „	Debreczen „	4 54	4 40 reg.	12 14 éjj.
P.-Ladány „	2 — déln.	1 52 „	11 36 de.	P.-Ladány „	5 49	5 59 „	1 49 „
Debreczen „	3 51 „	4 30 reg.	220 d.	Szolnok „	8 31 este	8 45 „	„
Nyiregyháza „	5 39 „	7 48 „	(érk.)	Czegléd érk.	6 3 reg.	6 9 este	„
Szerencs „	8 4 este	11 27 „	1. 2. 3. 4. o.	Budapest „	6 20	6 24 „	„
Miskolcz „	9 25 éjjel	1 51 d. u.	8 — reg.	Bécs áll. v. „	„	„	„
Kassa érkezés	11 51 „	6 — este	11 43 d. c.	„ ész. v. „	„	„	„

II. Bécsből és Budapestről Arad és Temesvárról. V. Temesvárról Aradról Budapest és Bécs felé.

	8 — este	8 30 reg.		1. 2. 3. oszt.	1. 2. 3. 4. o.		3. 4. oszt.
	8 20	8 45		10 17 reg.	6 20 déln.		6 20 reg.
Bécs év. ind.	8 20	8 45		Arad érk.	12 12	8 52	10 12 de.
„ áll. v. „	7 30 reg.	6 26 este		Arad ind.	12 30 déln.	9 16	1 59 d. u.
Budapest „	1. 2. 3. oszt.	1. 2. 3. 4. o.	3. 4. oszt.	Csahá „	2 10	11 42 éjjel	10 12 de.
Czegléd „	10 18 déln.	9 8 este	6 30 reg.	Mező-Túr „	2 43	2 14	1 59 d. u.
Szolnok „	11 12 „	10 15 éjjel	8 54 „	Szolnok „	4 54	4 24 reg.	5 34 „
Mező-Túr „	12 22 déln.	12 5 „	11 42 d. c.	Czegléd érk.	5 49	5 49 „	6 59 es.
Csahá „	2 1 „	2 55 reg.	4 16 d.	Budapest „	8 31	8 45 „	„
Arad érkezés	3 36 „	5 85 „	7 33 es.	Bécs áll. v. „	6 3 reg.	6 9 este	„
„ indulás	3 51 „	6 — „	„	„ ész. v. „	6 20	6 24 „	„
Temesvár érk.	5 40 este	8 36 „	„	„	„	„	„

III. Bécs s Budapestről N.-Várad felé. VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé.

	8 — este	8 30 reggel		1. 2. 3. osztály.	1. 2. 3. 4. oszt.
	8 20	8 45		11 22 d. c.	9 — este
Bécs északi v. ind.	8 20	8 45		N.-Várad indulás	12 28 d. u.
„ állam v. „	7 30 reggel	6 26 „		B.-Ujfalu „	1 23 „
Budapest „	1. 2. 3. oszt.	1. 2. 3. 4. o.	3. 4. oszt.	P.-Ladány érk.	5 49 este
Czegléd „	10 18 reggel	9 18 este	„	Czegléd „	8 31
P.-Ladány „	2 35 d. u.	2 10 éjjel	„	Budapest „	6 3 reggel
B.-Ujfalu „	3 35 „	3 42 reggel	„	Bécs állam v. „	6 20
N.-Várad érkezés	4 47 „	5 21 „	„	„ ész. v. „	6 24 „

A vonatok indulási ideje a köz becsű állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csahán, Debreczenben, Kassán, Miskolczon N.-váradon, Nyiregyháza, Szerencsén, Szolnokon és Temesvárott a pályaudvarokon kifüggesztett me-rendekből tudható meg.

Pályacsatlakozások:

I. Aradon: az első erdélyi vasut személyvonatához Gyula-Fehérvár felé s Petrozsény és Gyula-Fehérvár felől Szolnok s Szeged felé.

II. Csahán: az alföldi vasut vonat s Szeged Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.

III. Debreczenben: Kassa és a m. északkeleti vasut vonatához Sziget felé, s innen Czegléd felé.

IV. Kassán: a kassai-oderbergi vasuton Oberberg és Eperjess és a m. északkeleti vasut vonatához Lemberg és Sziget felé. A kassa-oderbergi vasut 3. sz. személyvonata Oberberg és Eperjerről a 2. sz. vonathoz Czegléd felé és ezen vasut Oberberghől jövő 5. sz. és Eperjerről jövő 305. sz. vegyes-vonata a 6. sz. vonathoz Miskolcz felé.

V. Miskolczon: Hatvan és Budapest felé.

VI. Nagyváradon: az alföldi vasut vonatához Eszék és az m. keleti vonathoz Kolozsvár és Brassó felé.

VII. Nyiregyháza: Ungvárra felé.

VIII. Szerencsén: S.-A.-Uj-hely Sziget felé.

IX. Szolnokon: Hatvan felé.

X. Temesvárott: Szeged és Bazás felé.

Az üzlet-igazgatóság.